

Sygn. akt II C 683/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR A. B.

Protokolant: staż. P. K.

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa(...)K. J. w Ł.

przeciwko H. J.

o zapłatę

na skutek sprzeciwu pozwanej H. J. od nakazu zapłaty z dnia 17 sierpnia 2015 roku wydanego w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygnaturze akt II Nc 1089/15

1. oddala powództwo;
2. zasądza od (...) K. J. w Ł. na rzecz H. J. kwotę 77 zł (siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt II C 683/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 7 sierpnia 2015 roku powód (...)K. J. w Ł., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, aby pozwana H. J. zapłaciła na jego rzecz kwotę 148,55 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 4 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwana w dniu 21 listopada 2013 roku miała w Izbie Przyjęć (...)K. J. w Ł. udzielone świadczenia zdrowotne. Z uwagi na fakt, że pozwana nie przedstawiła dokumentu uprawniającego ją do bezpłatnych świadczeń zdrowotnych, została wystawiona faktura VAT numer (...) z dnia 20 grudnia 2013 roku z tytułu udzielonych jej świadczeń.

(pozew k. 2-3, pełnomocnictwo k. 4)

W dniu 17 sierpnia 2015 roku w niniejszej sprawie pod sygn. akt II Nc 1089/15 referendarz sądowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający w całości żądanie pozwu oraz orzekł o kosztach postępowania.

(nakaz zapłaty k. 15)

Odpis nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym przesłano pozwanej na adres Ł., ulica (...). Przesyłka dla pozwanej została doręczona przez awizo z dniem 11 września 2015 roku.

(dowód doręczenia k. 17, nakaz zapłaty wraz ze stwierdzeniem jego prawomocności k. 15)

Tytuł wykonawczy został przesłany wierzycielowi na podstawie zarządzenia z dnia 7 stycznia 2016 roku i doręczony w dniu 19 stycznia 2016 roku.

(zarządzenie k. 19, dowód doręczenia tytułu k. 23)

W dniu 30 maja 2016 roku pozwana H. J., reprezentowana przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie adwokata, wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 sierpnia 2015 roku wydanego w sprawie II Nc 1089/15. Pozwana wyjaśniła, że nakaz zapłaty nie został jej nigdy skutecznie doręczony, gdyż w chwili wytoczenia powództwa w przedmiotowej sprawie nie mieszkała pod adresem wskazanym w pozwie. O wydaniu nakazu zapłaty dowiedziała się w dniu 16 maja 2016 roku od Komornika Sądowego, który zgłosił się pod jej aktualny adres zamieszkania, czy na ulicę (...). Podniosła, że w tej sytuacji zachowała termin ustawowy do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty. W sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. Zakwestionowała fakt, że w dniu udzielenia jej świadczeń zdrowotnych przez powoda nie posiadała ubezpieczenia zdrowotnego uprawniającego ją do świadczeń bezpłatnych.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 24-26, pełnomocnictwo k. 27)

W piśmie procesowym z dnia 22 sierpnia 2016 roku pełnomocnik powoda wniósł o odrzucenie sprzeciwu jako złożonego po terminie wskazując, że pozwana powinna złożyć wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. Przyznała, iż o wydanym nakazie zapłaty pozwana dowiedziała się od Komornika Sądowego w dniu 16 maja 2016 roku. Pełnomocnik powoda nie odniosła się merytorycznie do kwestii posiadania przez pozwaną ubezpieczenia zdrowotnego w dniu udzielenia jej świadczeń przez powoda. Wskazała, iż w pozwie podano adres zamieszkania podany przez pozwaną w dniu udzielenia jej świadczeń zdrowotnych i był on prawidłowy. Pełnomocnik powoda wniosła również o odrzucenie sprzeciwu od nakazu zapłaty wobec niezachowania formy urzędowego formularza, co w przedmiotowej sprawie było wymagane.

(pismo procesowe pełnomocnika powoda k. 43-45)

Postanowieniem z dnia 10 października 2016 roku Sąd stwierdził, że sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 sierpnia 2015 roku został wniesiony w terminie.

(postanowienie z dnia 10 października 2016 roku w protokole elektronicznym rozprawy k. 53)

Na rozprawie w dniu 10 października 2016 roku pełnomocnik pozwanej wskazała, iż sprzeciw od nakazu zapłaty nie podlegał wniesieniu na urzędowym formularzu, gdyż przedmiotowa sprawa nie podlega rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym.

Do końca postępowania strony pozostały przy dotychczasowych stanowiskach w sprawie.

(elektroniczny protokół rozprawy z dnia 10 października 2016 roku k.51-53)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 listopada 2013 roku H. J. zgłosiła się na Izbę Przyjęć (...)K. J. w Ł. z uwagi na występujące u niej trudności w polykaniu, duszności, mrowienie w obrębie twarzy, szyi, dekoltu i kończyn dolnych. Stwierdzono u niej dyskretne zmiany rumieniowe w obrębie szyi i dekoltu wywołane reakcją alergiczną po leczeniu iniekcjami toksyny botulinowej. U pozwanej wykonano badanie lekarskie, EKG, iniekcję dożylną oraz badania laboratoryjne.

(karta informacyjna pobytu na Izbie Przyjęć k. 37-38, zeznania pozwanej w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 10 października 2016 roku k. 52-53, raport o wykonanych czynnościach k. 13-14)

W dniu udzielenia pozwanej świadczeń zdrowotnych przez (...)K. J. w Ł. nie był kwestionowany fakt posiadania przez pozwaną uprawnień do skorzystania z bezpłatnej pomocy medycznej. Od razu została zabrana na salę selekcji, poddano ją badaniu lekarskiemu i zlecono stosowane badania. Zostały jej również wystawione recepty. Pozwana w dniu 21 listopada 2013 roku nie była zobowiązana przez Szpital do dostarczenia dokumentu poświadczającego jej uprawnienia do skorzystania z bezpłatnych świadczeń zdrowotnych.

(zeznania pozwanej w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 10 października 2016 roku k. 52-53)

W dniu 21 listopada 2013 roku pozwana posiadała ubezpieczenie zdrowotne z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u M. S. w okresie czasu od dnia 19 listopada 2013 roku do dnia 18 stycznia 2014 roku. Za miesiąc listopad 2013 roku zostały z tytułu jej zatrudnienia odprowadzone składki na ubezpieczenie społeczne. W dniu 21 listopada 2013 roku pozwana H. J. była również ubezpieczona w zakresie ubezpieczenia zdrowotnego, jako członek rodziny swojego ojca P. J..

(świadczenie pracy k. 32-33, informacja o stanie konta ubezpieczonego k. 34-35, kopia druku (...) P (...) k. 40, zeznania pozwanej w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 10 października 2016 roku k. 52-53)

W dniu 20 grudnia 2013 roku powód wystawił fakturę VAT numer (...) na kwotę 148,55 zł z datą płatności przypadającą na dzień 3 stycznia 2014 roku z tytułu świadczeń udzielonych pozwanej H. J. w Izbie Przyjęć w dniu 21 listopada 2013 roku.

(faktura VAT k. 12)

Pismem z dnia 5 sierpnia 2014 roku, skierowanym na adres Ł., ulica (...), powód wezwał pozwaną do uregulowania należności wynikających z faktury VAT numer (...) w ciągu 7 dni od dnia otrzymania wezwania do zapłaty.

(wezwanie do zapłaty k. 11)

H. J. w dniu 21 listopada 2013 roku mieszkała pod adresem: Ł., ul. (...). Po tym terminie, w okresie zimowym, na przełomie 2013 i 2014 roku, przeprowadziła się wraz z rodziną pod adres: Ł., ul. (...). Od dnia 22 stycznia 2014 roku jest zameldowana pod adresem: Ł., ul. (...).

(kopia dowodu osobistego k. 28, zeznania pozwanej w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 10 października 2016 roku k. 52-53)

O wydaniu nakazu zapłaty z dnia 17 sierpnia 2015 roku w sprawie II Nc 1089/15 H. J. dowiedziała się od Komornika Sądowego w dniu 16 maja 2016 roku, który pod jej aktualnym adresem zamieszkania dostarczył jej dokumenty związane z wszczęciem przeciwko niej postępowania egzekucyjnego w sprawie (...)

(okoliczność bezsporna, zeznania pozwanej w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 10 października 2016 roku k. 52-53)

Bezpośrednio po dowiedzeniu się przez pozwaną o wydaniu przeciwko niej nakazu zapłaty, w ciągu dwóch dni, cała należność na rzecz powoda została przez pozwaną uregulowana.

(zeznania pozwanej w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 10 października 2016 roku k. 52-53)

Poczynione ustalenia faktyczne Sąd oparł na powołanych dokumentach i ich kserokopiach załączonych do akt sprawy, których prawdziwość nie została zakwestionowana przez strony oraz na podstawie zeznań pozwanej H. J.. Zeznania

pozwanej zostały przez Sąd uznane za w pełni wiarygodne w całości. Ustaleń stanu faktycznego na podstawie kserokopii dokumentów dokonano na podstawie przepisu art. 308 k.p.c.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo, jako bezzasadne podlegało oddaleniu w całości.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do kwestii formalnych, należy przytoczyć treść przepisu art. 502 k.p.c. Zgodnie z § 1 powołanego przepisu, w nakazie zapłaty nakazuje się pozwanemu, żeby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia tego nakazu zaspokoił roszczenie w całości wraz z kosztami albo w tym terminie wniósł sprzeciw do sądu. Jak wynika natomiast z § 2 powołanego przepisu - pozwanemu doręcza się nakaz zapłaty wraz z pozwem i pouczeniem o sposobie wniesienia sprzeciwu, o treści art. 503 § 1 zdanie trzecie oraz o skutkach niezaskarżenia nakazu. Już sama literalna wykładnia powołanych powyżej przepisów pozwala na stwierdzenie, że termin do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wynosi dwa tygodnie i liczy się go od momentu doręczenia pozwanemu odpisu nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu. Za ugruntowane również w piśmiennictwie i orzecznictwie Sądu Najwyższego należy uznać stanowisko, zgodnie z którym termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty należy liczyć od momentu uzyskania przez pozwanego wiedzy o jego wydaniu i zapoznaniu się z jego treścią. Termin do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty otwiera się dla pozwanego dopiero w w/w momencie.

W związku z powyższym przepisy art. 167 i 168 k.p.c., nie znajdują zastosowania w przedmiotowej sprawie, gdyż dotyczą one tylko sytuacji, gdy czynność procesowa podjęta została przez stronę po upływie terminu. W razie jej niedokonania w terminie bez swojej winy, na wniosek sąd ma możliwość przywrócenia terminu (art. 168 § 1 k.p.c.).

W niniejszej sprawie zostało dowiedzione, że odpis nakazu zapłaty z dnia 17 sierpnia 2015 roku nie został H. J. skutecznie doręczony, gdyż korespondencję dla niej przesłano na adres Ł., ulica (...), pod którym nie zamieszkiwała od przełomu roku 2013 i roku 2014.

Ponieważ pozwana nie zamieszkiwała pod adresem wskazanym w pozwie nie można uznać doręczenia korespondencji dla niej – zawierającej odpis nakazu zapłaty, wraz z odpisem pozwu z załącznikami oraz pouczeniem - za skuteczne z powołaniem się na przepis art. 139 k.p.c. (tak też Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniu z 30.08.2000 r., V CKN 1384/00, opubl. L. Sąd Najwyższy w postanowieniu z 22.3.1995 r., II CRN 4/95, opubl. L.; Sąd Najwyższy w postanowieniu z 1.7.1967 r., III PRN 47/67, opubl. L.).

Skoro przed datą 16 maja 2016 roku (w której pozwana dowiedziała się o wydaniu przeciwko niej nakazu zapłaty w przedmiotowej sprawie) nakaz z dnia 17 sierpnia 2015 roku nie został jej skutecznie doręczony, to nie może być mowy o uchybieniu przez pozwaną terminowi do wniesienia tego sprzeciwu. Chybione są twierdzenia pełnomocnika powoda, iż w stanie faktycznym zaistniałym w przedmiotowej sprawie pozwana powinna złożyć wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty wraz ze sprzeciwem od nakazu zapłaty, a sprzeciw powinien podlegać odrzuceniu jako spóźniony. Pozwany nie zakwestionował daty w jakiej pozwana dowiedziała się o wydaniu przeciwko niej nakazu zapłaty, więc datę tę uznać należało za bezsporną pomiędzy stronami przedmiotowego postępowania. Od tej daty, to jest od dnia 16 maja 2016 roku, w ocenie Sądu biegł dla pozwanej termin do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty. Wobec złożenia tego sprzeciwu w dniu 30 maja 2016 roku, termin do jego złożenia został zachowany.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał sprzeciw pozwanej za wniesiony w terminie.

Za niezasadne uznać należy również stanowisko pełnomocnika powoda, który wnosił o odrzucenie sprzeciwu wobec niezachowania, w momencie jego wniesienia, formy formularza urzędowego. Jak bowiem wynika z treści przepisu art. 503 § 2 k.p.c. jeśli pozw wniesiono na urzędowym formularzu, wniesienie sprzeciwu wymaga również zachowania tej formy. Uwagi pełnomocnika powoda w tym zakresie uznać również należy za chybione, gdyż przedmiotowa sprawa nie podlegała rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym (zgodnie z treścią przepisu art. 505¹ k.p.c.) i nie występował w niej przymus opisany w treści przepisu art. 505² k.p.c.

Przechodząc do oceny merytorycznej powództwa, stwierdzić należy, że podlegało ono oddaleniu jako bezzasadne.

W ocenie Sądu, w toku przedmiotowego postępowania zostało udowodnione, zarówno za pomocą przedłożonych sądowni dokumentów w postaci: świadectwa pracy pozwanej (k. 32-33), informacji o stanie konta pozwanej w ZUS (k. 34-35) i kopia druku (...) P (...) (k. 40), jak i za pomocą dowodu z przesłuchania stron w postaci przesłuchania pozwanej w dniu 10 października 2016 roku, iż w dniu 21 listopada 2013 roku posiadała ona ubezpieczenie zdrowotne uprawniające ją do skorzystania z bezpłatnych świadczeń medycznych w (...). dr K. J. w Ł.. W dniu udzielenia tych świadczeń pozwanej, żaden z pracowników powoda nie zakwestionował faktu posiadania przez H. J. ubezpieczenia zdrowotnego. Nie była ona wzywana do dostarczenia dokumentu potwierdzającego takie uprawnienia.

Wobec powyższego, brak jest możliwości przyjęcia, że w przedmiotowej sprawie zasadnie w oparciu o treść przepisu art. 50 ust. 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008r., nr 164, poz. 1027, z późn. zmianami), w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 stycznia 2013 roku, powód obciążył pozwaną kosztami udzielonych jej świadczeń medycznych.

Wobec czego powództwo, jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Nie bez znaczenia dla merytorycznej oceny zasadności powództwa w przedmiotowej sprawie jest również treść Uchwały Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014 roku wydanej w sprawie III CZP 119/13 oraz treść Postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2015 roku wydanego w sprawie I CSK 789/14 (publ.: Legalis numer 761233 oraz numer (...)), które obligują Sąd do oddalenia powództwa w sytuacji, gdy nie doszło do jego cofnięcia na skutek wyegzekwowania roszczenia w toku procesu, nawet w sytuacji kwestionowania przez stronę pozwaną zasadności roszczenia w toku procesu. Z uwagi na fakt, iż całość roszczenia powoda została wyegzekwowana, pozew nie został cofnięty, powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na fakt wygaśnięcia roszczenia na skutek jego wyegzekwowania.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie, z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia swoich praw. Powódka przegrała sprawę w całości. Dlatego też Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 77 zł tytułem zwrotu poniesionych przez nią kosztów procesu, na które złożyły się koszty zastępstwa adwokackiego ustalone na podstawie § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490) w wysokości 60 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.